

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 9CoPr/13/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1314222833
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Posluchová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2017:1314222833.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Posluchovej a členov senátu JUDr. Magdalény Florekovej a JUDr. Romana Huszára, v právnej veci žalobcu: U. P., B.. XX.XX.XXXX, X. X., P. X, štátny občan SR, v zastúpení: Advokátska kancelária Beňová, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Blumentálska 8, IČO: 47 232 366, proti žalovanému: Loomis SK, a.s., so sídlom v Bratislave, Vajnorská 140, IČO: 36 394 238, v zastúpení: Mgr. Matej Krajčí, advokát, Májkova 1, Bratislava, o určenie neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru, náhradu mzdy a iné, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III č.k. 44Cpr/4/2014-125 zo dňa 2. mája 2016 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i**
a na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie určil, že okamžité skončenie pracovného pomeru dané žalobcovi zo strany žalovaného dňa 28.08.2014 podľa § 68 ods.1 písm. b/ Zákonníka práce je neplatné. Uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu mzdy vo výške 1.164,80 € brutto, náhradu mzdy za vyčerpanú dovolenku od 08.08.2014 do 22.08.2014 v sume 320,32 € brutto s 5,15 % úrokom z omeškania ročne od 29.08.2014 do zaplataenia náhradu mzdy za pomernú časť dovolenky vo výške 58,24 € brutto s 5,15 % úrokom z omeškania ročne od 29.08.2014 do zaplataenia a trovy konania vo výške 469,67 € a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Súčasne uložil žalovanému povinnosť zaplatiť súdny poplatok v sume 192,- € do 3 dní od právoplatnosti rozsudku na účet Okresného súdu Bratislava III.

1.1. Vychádzal zo zistenia, že strany sporu založili medzi sebou pracovnoprávny vzťah na základe pracovnej zmluvy zo dňa 29.12.2011. Dňa 28.08.2014 žalovaný skončil so žalobcom pracovný pomer v zmysle § 68 ods. 1 písm. b) zák.č. 311/2001 Z.z. Zákonníka na základe závažného porušenia pracovnej disciplíny z dôvodu, " že v dňoch 08.08.2014 až 22.08.2014 nenastúpil do zamestnania po ukončení ošetrovania člena rodiny a svoju neúčasť v práci neospravedlnil a ani inak nepreukázal prekážku v práci, ktorá by mu bránila vo výkone práce, dôsledkom čoho túto neprítomnosť považujú za neospravedlnenú neprítomnosť v práci - absenciu. Platný pracovný poriadok spoločnosti v zmysle článku 3. 3. 5, ods. 3 písm. d) považuje takéto konanie za závažné porušenie pracovnej disciplíny a preto nie je možné žalobcu ďalej zamestnávať v pracovnom pomere a to ani počas výpovednej doby". Žalobca s dôvodom okamžitého skončenia pracovného pomeru nesúhlasil. Dňa 28.08.2014 žalovaný vystavil žalobcovi upozornenie, že porušil pracovnú disciplínu tým, že v dňoch 08.08.2014 až 22.08.2014 nenastúpil do zamestnania po ukončení ošetrovania člena rodiny a svoju neúčasť v práci neospravedlnil a ani inak nepreukázal prekážku v práci, ktorá by mu bránila vo výkone práce, dôsledkom čoho túto neprítomnosť považujú za neospravedlnenú neprítomnosť v práci - absenciu. Týmto konaním porušil platný pracovný poriadok spoločnosti OSGR-33, článok 3. 3. 2 povinnosti zamestnancov, ods. (29), s ktorým bol oboznámený. Pracovný poriadok považuje takéto konanie za závažné porušenie pracovnej disciplíny podľa čl. 3.3.5.ods.3 písm. d). Zároveň bol žalobca upozornený, že ak dôjde z jeho strany k

opätovnému porušeniu pracovnej disciplíny, bude spoločnosť žalovaného nútená pristúpiť ku skončeniu pracovného pomeru výpoveďou podľa ust. § 63 ods. 1 písm. e) ZP. a preto nie je možné žalobcu ďalej zamestnávať v pracovnom pomere a to ani počas výpovednej doby“. Zo žiadosti o ošetrovné č. X. zo dňa 29.07.2014, vyplýva, že žalobca požiadal o ošetrovné na L. P. C. XX.XX. XXXX, ktorú potvrdila T. Q. W.. Z potvrdenia o skončení potreby ošetrovania z 07.08.2014 a z potvrdenia zamestnávateľa na účely nároku na dávku v nezamestnanosti pre Sociálnu poisťovňu zo dňa 09.10.2014 súd zistil, že OČR žalobcu bola ukončená dňa 07.08.2014.

1.2. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že okamžité skončenie pracovného pomeru je neplatné, skutkovo nepreukázané a došlo zo strany žalovaného k neoprávnenému kráteniu dovolenky v počte 20 dní z titulu, že považoval neprítomnosť žalobcu za absenciu. Žalobca v auguste disponoval dovolenkou v rozsahu 21 dní, z ktorých si v auguste 2014 vyčerpal 11 dní, zostalo mu 10 dní dovolenky. Náhradu mzdy za vyčerpanú dovolenku v období od 08.08.2014 do 22.08.2014 je žalovaný povinný zaplatiť v zmysle § 116 ods. 1 Zák. práce v nasledovnej výške : za 11 dní ($4,4028 \times 8 \times 11$) t.j. 387,45€, keďže žalobca si uplatnil nárok na náhradu mzdy za dovolenku vo výške 320,32 € ($3,64 \times 11 \times 8 = 320,32$), súd prvej inštancie mu v zmysle § 153 ods. 2 O.s.p. priznal náhradu mzdy v tejto výške. Vzhľadom na neplatné okamžité skončenie pracovného pomeru dňa 28.08.2014 a následnú fikciu skončenia pracovného pomeru dohodou ku dňu 28.08.2014 bol žalovaný oprávnený krátiť žalobcovi dovolenku z dôvodu, že u neho neodpracoval celý kalendárny rok a má teda nárok len na pomernú časť dovolenky. Žalovaný má v tomto prípade nárok krátiť žalobcovi dovolenku v celkovom rozsahu 8 dní nakoľko žalobca disponoval dovolenkou v rozsahu 10 dní a nemal možnosť vyčerpať si dovolenku v dôsledku neplatného skončenia pracovného pomeru v celkovom rozsahu 2 dní, za ktoré mu podľa § 116 ods. 3 Zák. práce má byť vyplatená náhrada mzdy vo výške 70,44 € ($4,4028 \times 8 \times 2 = 70,44$). Žalobca si uplatnil nárok na náhradu mzdy za dovolenku vo výške 58,24 €, preto mu bola v zmysle § 153 ods. 2 O.s.p. priznaná náhrada mzdy v uplatnenej výške, t.j. za dva dni celkom 58,24 € ($3,64 \times 2 \times 8 = 58,24$). Keďže sa žalovaný počnúc od 29.04.2014 dostal do omeškania s vyplatením náhrad za dovolenku, súd žalobcovi priznal aj nárok na úrok z omeškania vo výške 5,15 % ročne od 28.04. 2014 až do zaplataenia (základná úroková sadzba ECB, ktorá bola v období od 10.06.2014 do 10.09.2014 vo výške 0,15%).

1.3. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p., podľa ktorého úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania voči žalovanému, ktorý úspech vo veci nemal. Trovy konania pozostávajú z trov právneho zastúpenia vo výške 469,67-€.

1.4. O povinnosti žalovaného zaplatiť súdny poplatok vo výške 192,- € (vo výške 99,50 € za návrh o určenie neplatnosti výpovede z pracovného pomeru a 6 % z priznanej náhrady mzdy a dovolenky v sume 1.540,36 €, t.j. $99,50 + 92,50 = 192,-$ € - zaokrúhlenie podľa § 7 ods.11 písm.c) Zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v platnom znení) rozhodol podľa ust. § 2 ods. 2 veta prvá Zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v spojení s § 4 ods. 2 písm. d) cit. zákona.

2. Rozsudok odvolaním v zákonom stanovenej lehote napadol žalovaný, vytýkajúc súdu prvej inštancie, že postupom súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom keďže žalovaný, resp. právny zástupca nemal žiadnu vedomosť o tom, že vyhláseniu napadnutého rozsudku prechádzalo pojednávanie nariadené na 8.2.2016 o 9.00 hod., na ktorom bola účasť právneho zástupcu vopred písomnou formou ospravedlnená. Až z nahliadnutia do spisu žalovaný zistil, že súd nariadil pojednávanie na deň 11.4.2016 o 9.00 hod., pojednával v neprítomnosti žalovaného, ktorý sa podľa obsahu zápisnice o pojednávaní zo dňa 11.4.2016 na pojednávanie nedostavil, aj keď podľa názoru súdu mal doručenie vykázané spolu s výzvou na doručenie adres svedkov L., O. pod hrozbou uloženia poriadkových opatrení dňa 15.2.2006. O tomto predvolaní sa žalovaný resp. právny zástupca dozvedel až na základe nahliadnutia do spisu realizovaného dňa 8.5.2016 a nie ako je to uvedené v zápisnici o pojednávaní zo dňa 11.4.2016. Predvolanie na pojednávanie nariadené na deň 11.4.2014 o 9.00 hod. netvorilo obsah doporučenej zásielky súdu, ktorú advokátska kancelária 15.2.2016 prevzala. Nedoručením predvolania na pojednávanie došlo k zmareniu možnosti žalovaného konať pred súdom. Je pravdou, že žalovaný súdu nedoručil adresy bývalých zamestnancov žalovaného, avšak výlučne z dôvodu, že účasť bývalých zamestnancov mal záujem zabezpečiť na nasledujúce pojednávanie. Súd prvej inštancie v zmysle obsahu zápisnice o pojednávaní zo dňa 11.4.2016 vyhlásil uznesenie, ktorým dokazovanie vo veci bolo za skončené a ktorým pojednávanie dňa 11.4.2016 odročil za účelom vyhlásenia rozsudku na termín 2.5.2016 o 9.50 hod. s tým, že prítomní berú termín pojednávania na vedomie. Ani v tomto prípade

nebol žalovaný o termíne, na ktorý bolo pojednávanie za účelom vyhlásenia rozsudku odročené žiadnym spôsobom vyzvolený ani predvolaný, keďže z obsahu zápisnice o pojednávaní vyplýva, že vyzvolený výlučne účastníkov prítomných na pojednávaní dňa 11.4.2016. Z uvedených dôvodov navrhuje, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na konanie.

3. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že v konaní pred súdom prvej inštancie nebola žalovanému odňatá možnosť konať pred súdom, pretože bol na pojednávaní dňa 11.4.2016 riadne predvolaný, čoho opak sa mu preukázať nepodarilo a zároveň mal niekoľko možností zabezpečiť prítomnosť svedkov na pojednávaní prípadne doručiť ich adresy súdu. Z uvedených dôvodov navrhuje, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a žalobcovi priznal náhradu trov odvolacieho konania.

4. Odvolací súd preskúmal a prejednal vec v rozsahu dôvodov podaného odvolania v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 C.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že je nutné napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v zmysle § 389 ods. 1 písm. b) C.s.p. zrušiť.

5. Odvolací súd viazaný dôvodmi odvolania skúmal, či došlo postupom súdu prvej inštancie k odňatiu možnosti konať pred súdom tým, že žalovaný sa o nariadenom pojednávaní na deň 11.04. 2016 dozvedel až na základe nahliadnutia do spisu realizovaného dňa 8.5.2016 a nie ako je to uvedené v zápisnici o pojednávaní zo dňa 11.4.2016, že právny zástupca žalovaného mal doručenie vykázané spolu s výzvou na doručenie adres svedkov L., O. pod hrozbou uloženia poriadkových opatrení dňom 15.2.2006, keďže predvolanie na pojednávanie nariadené na deň 11.4.2014 o 9.00 hod. netvorilo obsah odporúčenej zásielky súdu, ktorú advokátska kancelária 15.2.2016 prevzala.

5.1. Podľa § 111 ods. 1 veta prvá za bodkočiarkou C.s.p. (v čase doručenia písomnosti § 45 ods. 2 O.s.p.) údaje v doručení sa považujú za pravdivé, ak nie je dokázaný opak. Z dikcie cit. ust. explicitne vyplýva, že platí vyvrátiteľná domnienka, že údaje na doručení zodpovedajú skutočnému stavu. Na doručení od žalovaného je výslovne uvedené - „44 Cpr/4/2014-116 predvolanie + T:11/4. 44C“. Otvorením odporúčenej zásielky zo súdu právny zástupca žalovaného konal s vedomím, že ak absentuje jej obsah, tak je na ňom dôkazné bremeno preukázať opak. Racionálnym postupom by bolo neodkladné oznámenie tejto skutočnosti doručovateľovi a súčasne oznámenie súdu, čo však právny zástupca žalovaného neurobil. V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že súd prvej inštancie nad rámec svojej povinnosti ešte osobitným prípisom žiadal právneho zástupcu žalovaného o doručenie mien svedkov N. L. H. L. O. a to napriek tomu, že žalovaný bol na pojednávaní dňa 15.7.2015 (č.l. 101) vyzvaný, aby zabezpečil prítomnosť svedkov, povinnosť ktorú sú nesplnil. Na pojednávaní konanom dňa 4.11.2014 (č.l. 111) súd konštatoval neprítomnosť navrhnutých svedkov a opätovne právny zástupca žalovaného bol zo strany súdu vyzvaný na doručenia adres svedkov v lehote 7 dní, povinnosť, ktorú si právny zástupca žalovaného opätovne nesplnil. Pojednávanie zo dňa 8.2.2016 (č.l. 116) bolo odročené na 11.4.2016 s tým, že pod hrozbou uloženia poriadkových opatrení súd vyzve právneho zástupcu žalovaného. Z uvedeného prehľadu jednoznačne vyplýva, že zo strany žalovaného ide o obštrukčné konanie majúce za cieľ čo najviac oddialiť konečné vyriešenie sporu a odvolacia námietka je v tomto smere zjavne neopodstatnená.

6. Žalovaný v odvolaní tiež namieta, že súd prvej inštancie v zmysle obsahu zápisnice o pojednávaní zo dňa 11.4.2016 pojednávanie odročil za účelom vyhlásenia rozsudku na termín 2.5.2016 o 9.50 hod., o termíne pojednávania ktorom však žalovaného neupovedomil a na nariadené pojednávanie žalovaného nepredvolal.

6.1. V zmysle § 219 ods. 1 C.s.p. rozsudok súd vyhlasuje vždy verejne a v mene Slovenskej republiky.

6.2. Verejné vyhlásenie rozsudku súvisí s povinnosťou všeobecného súdu upovedomiť o tom strany sporu a to buď riadnym predvolaním na pojednávanie, alebo dodržaním postupu podľa § 219 ods. 3 C. s. p.. Strana sporu má právo byť prítomná na vyhlásení rozsudku súdu a len ona môže rozhodnúť, či toto právo využije alebo nie. Jej rozhodnutie nemôže ovplyvniť postup súdu pri realizácii konania v intenciách článku 142 ods. 3 ústavy. Iný postup všeobecného súdu znamená porušenie ústavnosti v konaní pred ním, ktoré spočíva v porušení základného práva účastníka konania zakotveného v článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len "Dohovor") v spojení s článkom 142 ods. 3 ústavy. Všeobecné súdy, ako štátne orgány, nemôžu obmedziť právne postavenie strán sporu

v konaní pred nimi; právne postavenie im má poskytnúť možnosť verejne sa oboznámiť s obsahom rozsudku a s jeho odôvodnením (právo na aktívne, faktické, pozitívne konanie štátu, ktoré má základ v ústave a jej princípoch). Týmto ústavným príkazom sa sleduje ochrana strany sporu pred tajnou justíciou vymykajúcou sa kontrole verejnosti. Zabezpečuje sa tým aj transparentný výkon spravodlivosti, a tým sa prispieva k dosiahnutiu cieľa sledovaného článkom 6 ods. 1 Dohovoru.

6.3. Z obsahu spisu je zrejmé, že na predposledné pojednávanie na súde prvej inštancie, nariadené na 11. 04. 2016, sa žalovaný napriek tomu, že bol písomne predvolaný (č.l. 116) nedostavil, svoju neprítomnosť riadne a včas neospravedlnil, čo súd prvej inštancie aj v zápisnici o pojednávaní správne skonštatoval a preto za splnenia procesných podmienok ust. § 101 ods. 2 O.s.p. (vtedy platného procesného poriadku) správne postupoval, keď uznesením rozhodol o tom, že bude vec prejednávať v neprítomnosti žalovaného. Predposledné pojednávanie bolo odročené za účelom vyhlásenia rozsudku, na pojednávanie ktoré však už žalovaného, ktorý nebol prítomný na tomto pojednávaní nepredvolal a o uplatnenom nároku na tomto pojednávaní rozhodol. Predpokladom prítomnosti žalovaného na verejnom vyhlásení rozsudku súdu prvej inštancie v tejto právnej veci bolo žalovaného riadne predvolať, keďže na pojednávaní na ktorom došlo k odročeniu pojednávania za účelom vyhlásenia rozsudku žalovaný prítomný nebol. Povinnosťou súdu prvej inštancie bolo preto zachovať zákonom stanovený postup, k čomu však podľa obsahu súdneho spisu nedošlo. Nepredvolanie žalovaného malo za následok znemožnenie samotnej účasti žalovaného na verejnom vyhlásení rozsudku - verejnom oboznamovaní súdu o tom, ako rozhodol (aké konkrétne výroky vyslovil) a z akých dôvodov. Tento nesprávny procesný postup súdu prvej inštancie má v zmysle ustálenej judikatúry negatívny procesný dôsledok v tom zmysle, že prvoinštančný súd nevytvoril procesnú možnosť kontroly, či jednotlivé výroky rozsudku, ktorý bol doručený v písomnom vyhotovení, sú v plnom rozsahu totožné s verejne vyhlásenými výrokmi rozsudku.

6.4. K danej problematike zaujal právny názor najvyšší súd napr. v uznesení zo dňa 31. júla 2009, sp. zn. 1 Cdo 120/2009 v ktorom uviedol, že „Verejné vyhlásenie rozsudku nie je len formálny a samoučelný úkon. Jeho podstata má zásadný význam a spája sa s viacerými procesnoprávnymi dôsledkami. Vyhlásením rozsudku konanie nekončí a ešte aj pri verejnom vyhlásení majú strany sporu procesné práva a povinnosti. Ide tu o úkon súdu, ktorý je z hľadiska vecného, časového, miestneho a personálneho neopakovateľný a nezameniteľný s iným úkonom súdu“. K rovnakému názoru dospel najvyšší súd aj v rozsudku sp.zn. Obdo V 68/2001 ktorého právny veta znie: Ak súd o pojednávaní, pri ktorom došlo len k vyhláseniu rozsudku (§ 156 ods. 2 O.s.p.), nevyrozumel účastníka, resp. jeho zástupcu, týmto postupom bola účastníkovi odňatá možnosť konať pred súdom v zmysle ustanovenie § 237 písm. f) O.s.p., záver ktorý je aplikovateľný aj po zmenu právnej úpravy civilného sporového poriadku.

7. Procesný nedostatok súdu prvej inštancie vo vzťahu k tomuto úkonu je z procesného hľadiska nenapraviteľný a korekciu porušených procesných práv žalovaného možno v odvolacom konaní docieľiť len zrušením takéhoto rozsudku, preto nezostalo odvolaciemu súdu iné riešenie ako napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v zmysle § 389 ods. 1 písm. b)) C.s.p. zrušiť a s odkazom na ustanovenie § 391 ods. 1 C.s.p. vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Vzhľadom na procesný dôvod zrušenia rozsudku odvolací súd nemohol zaujať stanovisko k opodstatnenosti uplatneného nároku, pretože by to bolo v tomto štádiu konania predčasné.

8. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie ako o trovách prvoinštančného tak i odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 C.s.p.).

9. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zákonov, § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.
Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,
a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).
Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak
a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods.1 C.s.p.).
Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).
Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta C.s.p.).
Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 C.s.p.).
Dovolaťel' musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolaťela musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).
Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je
a/ dovolaťel'om fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b/ dovolaťel'om právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c/ dovolaťel' v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa(§ 429 ods.2 C.s.p.).
Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 C.s.p.).
Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolaťel' uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 C.s.p.).
Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).
Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolaťel' uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 C.s.p.).